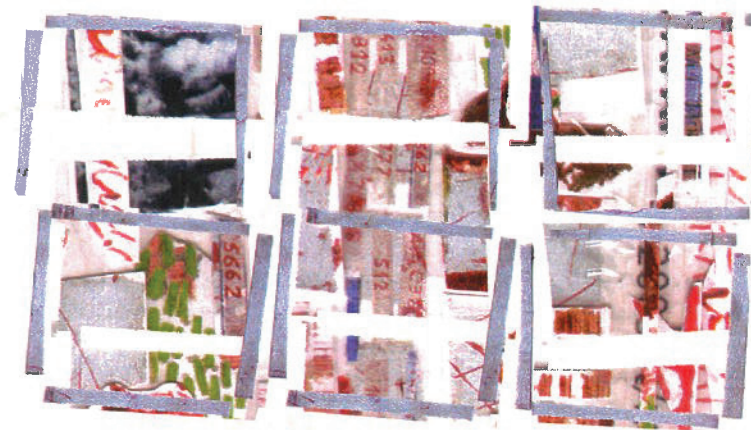

PASCALE KAPARIS

L'oubli des mots

> Het beeldenpark is uitgebreid met 6 marmeren beelden van Róbert Csíkzentmihályi uit Hongarije en 4 polyester beelden van Yang Shaobin uit China. De beelden van Yang Shaobin waren ook te zien tijdens de manifestatie De Waan in 2002.

ODAPARK 30 november 2003 t/m 18 januari 2004

ODAPARK Merseloseweg 117 Postbus 40 5800 AA Venray Nederland
0031 (0)478-513690 . info@odapark.com www.odapark.com

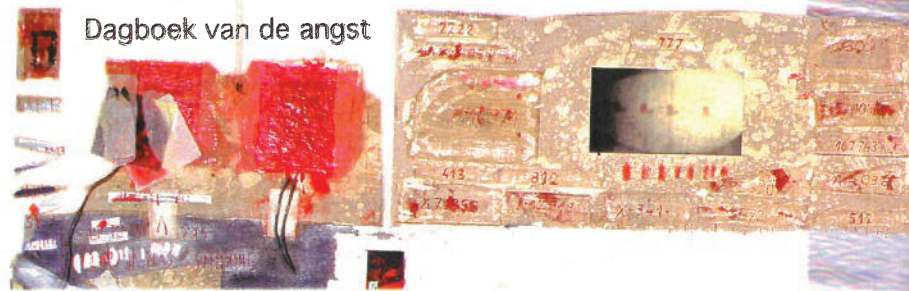
Theehuis en beeldenpark zijn geopend van dinsdag t/m zondag van 11.00 tot 17.00 uur.

De entree is op basis van een vrijwillige bijdrage.

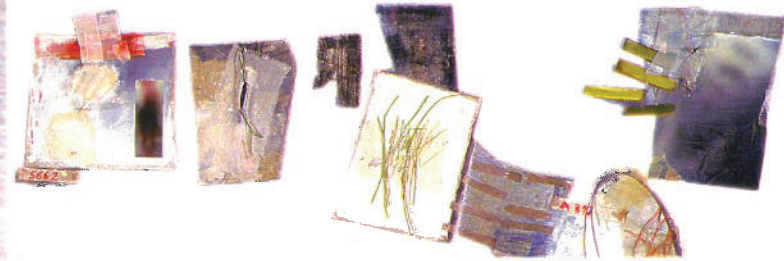
Het Odapark is gesloten van 23 t/m 26 december en van 30 december t/m 2 januari 2004.

Tweede Kerstdag bent u vanaf 13.00 uur welkom in een gezellige ambiance in het Theehuis.

Deze tentoonstelling is mede mogelijk gemaakt door Inalfa Industries, Provincie Limburg, Gemeente Venray, sponsors en vrienden van het Odapark.

Dagboek van de angst

We zien dagelijks op de tv de gevolgen. Van oorlog en terreur. Van beschietingen en zelfmoordaanslagen. Doden, bebloede gezichten, tot puin vernielde gebouwen, rookwolken en stof. En wanhopige mensen, gillend en schreeuwend.

Die gruwelijke werkelijkheid is in het Theehuis van het Odapark in de donkere dagen rond kerst ook te zien. Niks geen vrede. Hier niet, en al helemaal niet in de wereld. Die werkelijkheid is in het Theehuis niet gevangen in foto's. Wel in liefst dertien enorme schilderijen, waarop overigens wel foto's van bomaanslagen zijn verwerkt. Samen vormen ze de installatie "L'oubli des mots" van Pascale Kaparis, een 44-jarige kunstenares uit Parijs.

Ontbrekende woorden. Of dekt woorden schieten te kort beter de lading? Op de schilderijen zijn wel woorden, letters - in spiegelschrift en met bloed geschreven - en gedeeltes van krantenknipsels te zien. Maar meer nog geschokte, verbijsterde mensen met angstige gezichten, verdwaasde blikken, compleet in verwarring. En veel stof, as en rook. De doeken geven niet de fotografische werkelijkheid van bloederige aanslagen weer. Wel de psychische wanorde die er direct en indirect het gevolg van is. Ontzetting. De angst overheerst.

Als kind, zo vertelt de uit Casablanca geboortige kunstenares ter toelichting, zag ze voor ze in slaap veel gezichten voorbij trekken. Transparante, veranderlijke gezichten. Ze kon haar ogen er niet vanaf houden hoewel die vreemde gezichten haar wel bang maakten.

Die gezichten zijn nu gevangen in haar schilderdoeken. Ze zijn ontstaan in een poging om te gaan met haar eigen angst en die van anderen. Uit innerlijke drang om angsten in haar omgeving en de wereld vast te leggen in haar werk.

Op grote linnen doeken plakte Kaparis foto's, drukte ze letters en teksten, verwerkte ze draden en allerlei andere materialen. Al dat spul lag om haar heen, op de grond in haar atelier. Elke dag was ze daarmee in de weer, de schilderijen werden stukje bij beetje ingevuld.

De immense doeken met veel details vormen zo als het ware een dagboek van de angst. Een geschreven en geschilderd jaarboek van 2001. Het jaar waarin op 11 september de angst in de wereld voor iedereen voelbaar werd.

Angst die sindsdien alleen maar verergerd is. Ik heb de verbrokkeling van door angst ontregelde lichamen op doek overgebracht, vat Kaparis haar installatie samen. Daarover heeft ze nu een catalogus samengesteld. Venray heeft de primeur van deze uitgave.

Weliswaar was "L'oubli des mots" eerder uiteraard in Parijs te zien. Maar in Venray begint het werk van Kaparis aan een rondreis die de expositie in het nieuwe jaar voert naar steden in Duitsland en België.